

॥ ॐ ॥

श्री आर्य नैतिक नाटक सभाज.

१२५, **रा. मांडलीक.**

नाटकनो दुंकसार तथा गायनो.

लेखक-मणिलाल त्रिलुवन त्रिवेदी

छपावी प्रभीद्ध करनार

नकुलाछ कालुलाछ शाह.

भाषिक — “ श्री आर्य नैतिक नाटक सभाज ”

१. भाषितभुवन धीअरु ~~...~~ श्रीमहा-अमहावा ~~...~~
धी जैन ओडवेडिट प्रेस धीअरु अमहावाहमा वाडीबाध
आपुलाध शाहे प्रसिद्ध कर्ताभाटे छायु.

विक्रम संवत् १९८१

छ स. १९२५

आवृत्ति ६ भो

पत ५०००

कुंभत ४ आना.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

આ નાટક જાગૃતના દરેક હક્ક સને ૧૮૧૭ ના ૨૫ માં એક્ટ
મુજબ માલેકે પોતાને ત્રાધીન રાખ્યા છે માટે રજા
શીવામ કોઇએ જપાવવું જાપવું વેચવું વેચાવવું
તેમજ ભગવવું કે ભગનાવવું નહીં

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાત કાપીગમિટ પ્રમાણ]

અનુક્રમાક ૧૨૧૫ વર્ગાક

પુસ્તકનુ નામ ૨૧' ૫૫૫૫૩

વિષય ૬ - ૧૧

“રા” માંડલીક નાટકમાં આવતા મુખ્ય પાત્રો.

પુરુષ પાત્રો.

રા” માંડલીક—જુનાગઢનો—(સૌરાષ્ટ્ર) છેદમે રજપૂત રાજા.

મહમુદશાહ—(બેગડો) ગુજરાતનો સુવતાન

એલસવાળો—વાળા પ્રેશનો કાકોર

નાગાજી—દેવી નાગાજીનો પુત્ર અને સતી મીચુલનો ભરથર

ચંપક—એલસવાળાનો કુમાર ને કેતકીનો ધણી

સુસ્તકાખાં—મહમુદશાહનો મુખ્ય સીપેહસાહાર ને પાછળથી

જુનાગઢનો મુખે

કાંધડાજી—વીરપૂરનો કાકોર તે (ખાનપુરના નવાબનો ખંડીઓ)

કિવાન—કાંધડાજીનો દારબારી

માંડલુ—રા” માંડલીકનો નીચ ખુશામતી સલાહકાર પાછળથી

ખાનપૂરનો નવાબ

સ્ત્રી પાત્રો:

નાગલ—દેવી મનાતી પવિત્ર ચારણીયાણી, ને નાગાજીની માતા.

મીચુલ—નાગાજીની સતી સ્ત્રી

વીરમતી...રા” માંડલીકની અડચ ટેકવાળા વિરામના મહારણી

જન્મતખારા—મહમુદશાહ બેગડાની બેગમ

કેતકી—એલસવાળાના આશ્રયે ઉછરેલી તેના સાળાની છોકરી

પાછળથી કુમાર ચંપકની પત્નિ.

માંધી—માંડલુની અવળચંડી સ્ત્રી.

તેજબા—કાંધડાજીની કુવરી

એ સિવાય સરદારો, ચારણો, દાસીઓ—વિગેર.

સ્થળ—સૌરાષ્ટ્ર (કાઠીયાવાડ) અને ગુજરાત.

પ્રસ્તાવના.

પૂર્વે પૂતાંત.

ઇતિહાસમાં પ્રસિદ્ધી પામેલ પવિત્ર ગિરનારીથી ભ.એજ કોઇ અગ્રણ્ય હશે, આ નાટકનું રચણ તેજ પવત્ર ગિરનારની તળેટીમાં આવેલ સમરત સૌરાષ્ટ્રનું પાટનગર જુનાગઢ (જર્ણકુર્મ) છે.

રા' ખેંગારની પાંચમી પેઢીએ ઉત્પન્ન થએલો ખેંગાર પાંચ માનો કુત્ર આ નાટ્ય ડ્રોગમેના નામક રા' માર્શીક પ્રમખાવરથામાં ધણેજ ધર્મનિષ્ઠ, ઉદારચિત્ત, સદ્વર્તનશીલ અને પ્રજાપ્રિય નૃપાલ હતો. તેને માટે એવી દંત કથા છે કે તેને હમેશા પ્રભાતમાં પવિત્ર કાશીપુરીથી મંગાજળ મંગાવી પ્રભાત સ્નાન કરવાનો નિયમ હતો, પણ દુર્દૈવે યજ્ઞીનાજી જેવાની પણ દાનવીરતા ખડીત દરી વામને ચાંણે નમાવ્યો હતો, તેવાજ કોઇ દુર્દૈવે મંગાજળ લાવનારના બુદ્ધિમા વિક્રમ ઉત્પન્ન કરી જુનાગઢના પાદરમાં એક કુવો કે જે હાલ પણ કુમતીઆના નામે ઓળખાય છે, તેના જળથી રાને સ્નાન કરાવ્યું અને જેમ મથરાના પ્રતાપે શ્રી રામચંદ્રને વન રસી થવું પડ્યું હતું તેમ મંગાજળ લાવનારના દોષે સૌરાષ્ટ્રના ગૌરવશાળી ઇતિહાસમાં ચિરકાલને માટે કલ્પિત નામ મુકી જવું પડ્યું.

લોકનાયકા એમ દહે છે કે જુનાગઢની પડોશમાં પરમ દેવી ભક્ત મનાતી જગદંબા સ્વરૂપ આરણ્યયાણી નાગભાષીને નેહ

હતો અને તે નાગલખાઈની સુતા રા' મંડલીક કરતાં પણ વિશેષ હતી; કારણ કે દેવી તેજ આગળ માનુષી તેજ કુદરતી રીતે જાણું પડે એ સ્વાભાવિક છે. તે નાગલખાઈના દિકરા નાગાલુન અથવા (નાગાલખાઈ)ની દાવપ્યવતી પદોણી સ્વરૂપ સતી સી નામે મીચુલ દેવી હતી.

રા' મંડલીકનો ખાનગી સલાહકારક માંડણ નામે એક હજમ હતો તે એક વખતે રા'ને આશ્ચર્ય પમાડવા મીચુલના નખ ઉતારી લાવ્યો. ઈરાદણી સગાન ચળકના નખોએ રા' ના મનમાં મીચુલનું સર્વોચ્ચ સૈન્ય નહળવાની ભવના ઉત્પન્ન કરી. મંડણે તેને ચકાવ્યો તેના ભગ્યજી તેને પ્રેરણા કરી જેથી રાજા મોહમાં પડ્યો અને એજ ભાવનાએ ઉત્તરિના શીખરેથી મગકાવી અધોગતીમાં નાખ્યો. પાપ વાસનાને વશ થયેલો, કુમતીથી ઘેરા-એલો. કાળખળથી પ્રેરાએલો રાજા આખરે મીચુલના મોહમાં અજાણ કુળ કાર્તિનો નાશ કરી અતે પોતાની પાપવાસનાને પોતેજ ભોગ થયો. આજે રા' મંડલીક પોતાના તેજ નીચ ખુરામતી ખાનગી સલાહકાર માંડણ હજમને સાથે લઈ છડી સ્વારીએ ચારણી દેવીના મદીરે સતી મીચુલનું સૈન્ય નીહાળતા શીખરને પહોંને આવ્યો છે સ્વાથી આ નાટકની શરૂઆત થાય છે.

શ્રી ગણેશાય નમઃ

“રા” માંડલીક નાટકની ટુંક પ્રવેશવાર હકીકત.

મંગળાચરણ.

વરતુ સુચન.

અંક ૧ લો.

પ્રવેશ ૧ લો. સ્થળ ચારણી દેવીનું મંદીર.

સૌરાષ્ટ્રમાં દેવી સ્વરૂપ મનાતી ચારણીયાણી નાગખાઇની પુત્રવધુ મીચુલદેવીનું સાહેલીએ સાથે દેવી પુજન કરવા આવતું, તેના દેવી સૈદ્ધ્ય પર મોહીત થયેલ જુનામટના રા” માંડલીકે પોતાના ખાનગી કારભારી માંડણ હનમ તથા દરબારી રીસાલા સાથે મીલણને નીરખવા આવતું સતિ નાગખાઇએ પુત્રવધુ મીચુલ સાથે રા’ને વધાવવા આવતું અને મીચુલને રા’ને તિલક કરવા આજ્ઞા કરતી પણ જો તિલક કરશે તો ધર્મની જહેન ગણાશે એવી બ્રાતિથી માંડલીકે ચારે દિશામાં ફરવા માડતું મીચુલે ગમગાઇ સામુને કહેવું કે, આઈ રા’તો ફરે છે નાગખાઇએ રાગનો કપડો હેતુ સમજી જવાખ આવવો કે એ રા’ નયો ફરતો પણ રા’નો દી ફરે છે બાદ રા’એ જવાખ આવવો

“ મારો દોળ ફરે છે ”

“સફળ થાશે જીંદગી, આ સુદરી સયોગથી
લહે મારો દિવસ ફે તો વિધાનાના યોગથી”

નાગજાઇએ અગ્રદાતાનું અનિષ્ટ ન થાય એવા હેતુથી રા'ને
ધણે વિનંત્યો મનમંત્ર્યો, પણ જીવ પથર પર પાણી. મીઠુલ
સ્નેહ. છથી નહી મળે તો આખરે યજ્ઞાદારે પણ હરી જવની
ધમકી આપી આખર નાગજાઇમે સફળીજતાની હક અવતા
જીનાગદના કાનિય કુલગૌર પર ધોર નિશા પ્રમરાવનાર શાપાદરો
ઉચ્ચાર્યા કે,

“ ગઠ જીનાની પોળ દાસો કુડ દેખીશ નહિ
રતન પડશે રોળ, મુસમાર્યે માડલીક ”

“ દરવાજે દરવાન રા'ના કેા રહેશે નહિ
પહેરંજીર પઠાણ, મહુમુહ શાહના માડલીક ”

“ ભુલ્યો રાજા ભીંત, નાગલને નમ્યો નહિ
મહીર ઠેકાણે મસીદ મુસમાર્યે માડલીક ”

ત્રાપ આપી અગમથી અગ્ર પ્રગટારી નાગજાઇએ જ્યો-
તિમા સમાવુ, માંડલીકે મીણુને પકડા જડુ, અચાનક તુળ-
જાપુર અથવા (તળાજ) ના ઠાકાર એમતવાળાએ આવી મીણુ
લને છોડાવી પેતના અશ્રે લઈ જરી

(ટીપ્પણી)

. પ્રવેશ ૨ જે—રાજાના બનની કારભારી માંડણુ હજી,
મનું ધર.

જુવાનીમાં દીવાની બનેલી, ખુશામતીથી ઠારઠારી બનેલા હજમ માંડણીની અટકચાળા સ્ત્રી મોઢીએ સ્વામી તરફથી હૈયા હોળીની બળતરા કરતાં દેખાવુ માંડણે ઠારઠારી હે દો મળવાથી કુશાતા આવવુ, ધણી ધણીયાણીની તકરાર, આડે લાકડે આડવેર એ ન્ય.ય વાપરી માંડણે મોઢીને રીઝાવવી

પ્રવેશ ૩ જે—ગુજરાતના રાજનગર અહમદાવાદમાં સુલતાન મુહમદશાહનો બગીચો.

ચૌદન વર્ષતની ખીલતી કળી બગીચાના ગુનોને પશુ પોતાની સૌંદર્ય પ્રભાથી ઝાંખી કરતી અમદાવાદના શાહ સુલતાન મહમુદ-બેગડાની બેગમ જહનનતઆરાનું રાત્રી કીડ અથે, ઉપવનમાં સાહે-લીઓ સથે આવુ મીઠી માર્મિક મૃગાર ચેષ્ટા છુપાઇને જોનાર શાહને કુમળંધનથી બંદીયાન કરવાની શિક્ષા કરવી, વિલાસની અતિશયતાથી થાકી શાહનું બગીચામાં નિદ્રાધીન થવું, નિદ્રામાં તેને જુનાગઢનુ ગૌરવ ગીરનારનું સૌંદર્ય વિગેરે ગયત્રી સ્થનનું દેખાવુ અને તેમાં તેને પાક પરવટીગર જુનાગઢપર હનુ કરવા ફરમાવે છે. એવુ સૂચન થવુ, ગમરાઇ બગી ઉડવુ, બેગમે શાહને અશા-ન્તિ કાર્યા વિચર છોડવા વિનવવુ પરતુ જુનાગઢપર મુખવપાની ઝુંડે ફરકવાનું નિર્માણ હોઈ બાગ્યદેવીનું તાજ અને તલ્લવર સહીત મહમુદશાહને દર્શન થવુ

(ટેબલો.)

“એકની સત્તા ખીજને આપી ઉદય અને અ તની સમાનતા દેખાડનાર દૈવી કળા કૃત્તવી અકળ છે કે જે દીવસે નાગલમાઇએ રા’ માંડલીકને શાપ આપ્યો તેજ રાત્રે મહમુદ જુનાગઢપર

ધરમામી ઝુડો ફરકતો સ્વપ્નમાં જોયો. આર્થવર્તની સતીઓના
જીવનમાં શું રહસ્ય છે તે વાંચકો તમેજ સમજી લેશો.”

પ્રવેશ ૪ થો કારભારી માંડણ હાજમનું ઘર.

માંડણની સ્ત્રી મોઘીનું તેની ન્યાતવાળી સાથે આવવું ન્યાતવા-
ળીઓએ મોઘીને બનાવવી, પાછળથી માંડણનું લગ્નધર્મથી છુપાવા
ધરમાં આવવું, પરંતુ માંડણની ધૃતિ ઉપરાંત મોઘીએ તેને લશ્કરી
તાલીમ આપી લડવા મોકલવો. અવળચડી સ્ત્રીના સ્વભાવનો આશ-
કુચ ચિતાર.

પ્રવેશ ૫—લડાઈનું મેદાન

એક વખતનો વીરકેશરી ગણાતો સમરાંગણમાં નર કેશરી સમાન
ગર્જતો અડગ વિજેતા નરવીર રા' માંડલીક આજે સતીના શ્રાપ
પ્રભાવે હતાશ નિર્વાય અને બીર થઈ પોતાનો જીવ ખયાલવાની
લાલચથી ક્રીડવામાં બરાવા પોતાના સ.થી માંડણ સાથે મેદાન છોડી
નાશી આવે છે, દરવાનને દરવાજો ખોલી અદર દેવા રા'નું ફરમાન,
પરંતુ લડાઈનું મેદાન છોડી આવનાર રાગ હવે હુકમ કરવા લાપક
નથી એવા મેણા મારતી પોતાની સાહેલીઓ સાથે કેસરીઆ કરવા
નીકેલી બહાદુર રાણી વીરમતી ક્રીડવામાં લાખલ થતા રાજને
અટકાવે છે, રા' તથા રાણીની રક્તક વીરરમણીની અડગતા,
રા' માંડલીની બીરતા છેવટે તકવાર ફેકી રા' નું
નાશી જવું બાદશાહના સીપેહસાહાર મુસ્તશાખાનનું
આવવું રાણીની વીરતા છેવટે મુરતશાખાનને હાથે રાણીનું
જીવન કદ અવુ સુદતાન મહામુદનું આવવું અને આવી બહા-

‘કુર રમણી કેદને ચોખ્ય નથી પણ માનને ચોખ્ય છે એમ કહી
છુટી કરવાનું’ કરમાન નાસી છુટેલા રા’ માંડલીક તથા માંડણુ’
સુસલમાન સીપાઇઓને હાથે કેદ પડ્યું,

(ટોપી.)

અ ક ર જો.

પ્રવેશ ૧ લો જીન.ગઢમાં સુલ્તાન મહમુદનો રાહી દરમાર.

લાખો ના પાસનલા હજારોને જમીન જાગીરાની નવાજેશ
કરનાર સૌગટના ક્ષાત્રવીર રા’ માંડલીકનું ગુજરાતના ન્યાયી
સુલ્તાનની સમક્ષ જ્ઞાપનની દક્ષારા આપવું નાગપાછના પુત્ર
એ મીથુલના સ્વામી નાગજીણુને તેની માતાના નિર્ઠક આત્મ-
બલીદાન માટે ઇન્સાફનો ગહે ખુનનો બદલો ખુનથી લેવા શાહી
કરમાન નાગજીણુની દ્વારતા આત્ર ખુન મટે આપેલી તલવાર
રા’ ના ચરણમા મુકી પોતાના અજાત માટે તે ન્યાયી સુલ્તાન,
પાસે ક્ષમાની માગના કરવી મહમુદશાહનું ખુશી થવું બાદ
રા’ માંડલીક કે જેનો બહાર રાખીને પોને (સુલ્તાન) ધર્મની
ખેદ માનેલ છે તેના માનની ખાતર રા’ને મારી આપવી એને
જીનાગઢના સુખા તરીકે પોતાના સીપેહમાલર મુસ્તફાખાનને નીમવો.

પ્રવેશ બીજો—રા’ માંડલીકનું અતઃપુર

સમયની પ્રગળતાના વિચારોમા શોક નિમમ બનેલી મહા-
રાણી પોતાના સ્વામી તથા માંડણુને સુખા મુસ્તફાખાન સાથે

હાલક ખાનગી મસજીદ કરતા જનતાખાનામાં આવતા જોઈ
 થમકે છે તે છુપાઈને માલગે છે માંડણ અને માંડણીક રાજ્ય-
 જોબી જોળા મુસ્તફાખાને ઉંડુ ચીડુ સમજાવી પોતાને આપેલી
 સત્તાની ખુશાલી માટે મીજલસ જારી તે મીજલસમાં શુભતાન
 મહમ્મુદને ફરના ગ્લાનમાં અગર શરમતમાં એર આપી નિરંકુશ
 સત્તા મોગવવાનો કુટ સંકેત રહે છે. પોતે સુલ્તાન બનવાની
 શાલચે મુસ્તફાખાન જોળવાય છે અને તેમ કરવાનો નિશ્ચય કરે
 છે. બાદ કરાર ફરતાવેજ લખાવી પોતાના કામપર માંડણ સાથ
 જાય છે. છુપાઈને સાંભળતી રાણી પ્રગટ થઈ શાહે કરેલા ઉપ-
 કાર સામે બરાતાં અરોગ્ય પગલા માટે શીટકાર વર્ષાવે છે. પણ
 મતિભ્રષ્ટ થયેલો માંડણીક રાણીને તુરુકકારી સખ્ત ચોડીમાં રાણીને
 કેદ રાખવાનું કહી પતાના પ્રારબ્ધને આવીન થરા ચાલ્યો જાય છે.

પ્રવેશ જો—જાવણી.

નાય ગાન થયા બાદ મુસ્તફાખાન શાહને શરાબનો જમ
 પીવા ધરે છે પણ પાક દીક્ક શાહ શરાબને મજલમે પીલાફ
 હર માનેલો છે, એમ કહી શરાબ પીવા ખુલ્લો ઇન્કાર કરે છે.
 કરેલો પ્રપંચ નિષ્ફળ ન જાય માટે મુસ્તફાખાન શરાબને
 બહલે શરખત આપે છે. માંડણના કરેલા ગોટાળાથી એરવાજો
 જમ મુસ્તફાખાન પી જાય છે, અને પાક પરવરદીગારી મહે
 રથી મહમ્મુદશાહ બચી જાય છે અને ખાડો ખોદે તે પડે તે
 ન્યારે પોતાના પ્રપંચનો જોમ મુસ્તફાખા પોનેજ થઈ પડે
 છે માંડણનું હકીમ જોલવવા નિમિત્તે લાગી છુટવું અનિશ્ચ

કાળે શાહની ખાશી ચાહી 'રા' માંડલીકે ઠરી આપેલા દસ્તાવેજને શાહના હકમમાં રજુ કરી પોતાના પાપપુન્યનો ઇન્સાફ મેળવવા પ્રભુના દરબારમાં મુસ્તફાખાનનું જવું. દસ્તાવેજથી રા' માંડલીકનું પાપ પ્રકાશમાં આવતાં " શક પ્રતિ શાકથં કુર્યાત્ " એ સૂત્રને અનુસરી શાહનું રા' માંડલીકને શીક્ષા આપવા જવું.

પ્રવેશ ૪ થે—ધર્મશાળા.

મીજલસમાંથી નાશી છુટેલો માડણ અને તેની સ્ત્રી મોઢી મુશીબતનો વિચાર કરતાં કેમકે ધ ધો કરવાની વાતો કરે છે મક્તનું ખાઈ દરમ હાડકાં ચમક ગયેલા હોવાથી બન્ને નાટક કંપનીનો શોખીન ધ ધો રવીકારવાનું પમદ કરે છે નાટકના માલિક પાસે પરીક્ષા આપવા એક પાક ગોખે છે, પાઠની કલમમાં ફાણ કહે છે કે હું ખાનપુરનો નરાયણ છુપા લીમાસમાં આ ધમશળામાં નથી ઉતર્યો એવું મોટેથી ગોખે છે ઉપરના વાક્યો સાંભળી વિગ્ગુર (કે જ્યાંની આ ધર્મશાળા છે) ના ઠાકોર કે'થડજ દાજનો ચોકીદાર ચમકે છે અને ઠાકોર ખાનપુર નવાખનો ખડીએ હોવાથી પોતાના નવાખસાહેબ પધાર્યા છે એવી વધાઈ આપી કથિડજદાજને રીસાલા સાથે બોલાવી લાવે છે અને માંડણને માયા નવાખ ઠરાવી દરબારગઢમાં લઈ જાય છે. જીદીથી ગભીર ગોટાળો શરૂ થાય છે

પ્રવેશ ૫ મો—તુળજપુર (તળાજ) એભલવાળાની રાજવાડી.

વસંતને વધાઈ દેવા આવેલી એભલવાળાની પુત્રવધૂ કેડકી જની સાહેલીઓની નર્મ સ્મયાર એજા, વાળા પુત્ર ચપકતુ આમ-

જન. બાલ પ્રેમીઓની પ્રેમકીડા. વાળાને ત્યાં લાંબા સમયથી મહેમાન તરીકે રહેલી મીથુલદેવીનું અચાનક ત્યાં આગમન, તેને હરી જવાનો લામ શોધતા માંડલીકના સરદારોએ આવી તેને હરણ કરવાની ધમકી આપવી, ચંપકકુમાર અને સરદારોની અપાત્રપી બાલકુવરનું ધાયલ થવું અને મીથુલનું હરણ.

પ્રવેશ ૬ ઠો—વિરપુરમાં કાંધડજી દાંડના કરબારગઢનો એક ભાગ.

પોતાપર આશક પડી હડાયા થયેલ દાંડના કંટાળાથી કંટાળેલી મોઘી (બનાવટી બેગમ) નું આવવું, બાદ દાંડનું આવવું, પ્રેમની મીઠાણી, મેઘીનો પણ બનાવટી બેગમમાંથી રાજરાણી થવાનો વિચાર, ૫૨૨૫૨ કણ્ઠાત, માંડણનું આવવું દાંડએ પોતાની પુત્રીનું વેગિશાળ માંડણ (બનાવટી નવાબ) સાથે કરવાની મીઠાણી કરી પોતાના આવવાનું કારણ ફેરવવું હુન્નો માંડણ જે પ્રેમલીલા જોષ ચુક્યો છે તે પણ આંખ આડા કાન કરી સમયને માન આપી સગપણ કણ્ઠ રાખે છે.

પ્રવેશ ૭ મો—ગીરનારની ગુફામાં સંકેત સ્થાન.

પોતાની પાપવાસનામાં વારે વારે આડી આવતી પવિત્ર ભગવતી મહારાણીનું દાસલ દાદવા માંડલીકે તેને ગીરનારની ગુફામાં કેદ કરી છે ત્યાં તેનો વધ કરવા રાજ આગ્રાને લઈ સરદારનું આવવું, રાણીની કવ્યતા જોતાંજ તેના પ્રત્યે સરદારની પુન્ય શ્રદ્ધિ થાય છે. અને હથીઆર તેના ચરણમાં મુખી દે છે

હુપાછને જોઈ રહેલો ચાંદ્રીક સરદાર પર ઉરેશાળ તેનું
 ખુન કરે છે રાજાનું કરપીણ ફૂલ જોઈ રાણી કાણ અવાજથી
 આવા ખાપી ફૂંચેથી ગીરનારના પથરો પણ ત્રાહી પુઠારે
 છે એમ કહી આવા ફૂંચે ન કરવાનો ઉપદેશ કરે છે રા' માં-
 લીકનું ગુસ્સે થવું અને રાણીનું ખુન કરવા તરફનાર થવું તે વખતે
 હરણ કરી લાવેલ મીચુલને સરદાર બાવે છે રાજા મીચુલના
 દેખતા ખુન કરવા જમ છે મીચુલ તેને વારે છે રાજા રાણીને
 જીવ બચાવવા માગતી હોતો તારો પ્રેમ આપ એમ મીચુલ પાસે
 માગણી કરે છે. મીચુલ તેને સાચા હૃદયના પ્યારથી ધર્મને
 બાંધ કહી ખોલાવે છે આથી કામવાસનાથી બળતો રાજા વધુ
 વીર્યપ્રપ્ત રાણીનું ખુન કરે છે અને મીચુલને પટરાણી થવાની
 લાક્ષણ્ય બતાવે છે પણ મીચુલ એકની બે થતી નથી આખરે
 મીચુલને ગુરામા આગ લગાવી રીબાવી રીઆવી મારવાનું ફરમાન
 કરે છે પણ નિરાધારનો આધાર કીરતાર ગુજરાતના શાહને મળી
 ફરીસ્તાના આકારમાં મોકલે છે મહમુદશાહ અને મીચુલના
 સ્વામી નાગજીજીને જોઈ માંડલીક ગજરાય છે. મરણીએ થઈ
 સુલ્તાન સાથે લડે છે આખરે જેઠ થવાની ખીકથી હાર ખાઈ
 નહીઆ ફુદકા માટે છે.

(ટેપ્લો.)

૧૩૫૬
 ૧૩૫૬
 ૧૩૫૬
 ૧૩૫૬

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ લો—તુળામપુર (તળાભ)ની ભાગાળમાં

નદીના કીનારો.

નદીને કીનારે પાણી ભરવા આવેલી કન્યાઓ રા' માંડલીક અને એભલવાળો જન્મેમાં શુ ગુણુ દોષ છે તે વિષે ચર્ચા કરતી ઉભી છે ત્યાં પાસા ઉંવા વળવાથી દીવાની હાલત ભોજવતો માંડલીક હાથમાં ગુલાબનો છોડ લઈ પોતે દુખી હોવા છતાં ગુલાબ હજી ગુલાબી કેમ છે માટે ઠપકા દેતો આવે છે તેને જોઈ કન્યાઓ મહારાઈ મીણુલને ચેતાવવા ચાલી જાય છે માંડલીકને નાગલ તથા શણીના ચીત્રાનુ દેખાવુ તે જોઈ ગુસ્સાના આવેશમાં પતથરો સાથે સાથે માથુ કુટે છે તેને લોહી લુહાણુ જોઈ મીણુલ પૂરતું વેર લુથી દયાની દેવી બની પોતાનો એક વખતનો અન્નદાતા માની તેને ખોળામાં લઇ લે છે. અચાનક નાગાજી પ્રવેશ કરે છે મીણુલને માંડલીકનું માથુ ખોળામાં લઇ સારવાર કરતી જોઈ વહેમી થાય છે. મીણુલ એની દશાપર મનસ્વી તર્ક વિતર્ક કરે છે જેથી નાગાજી થડુ વહેમી બને છે આખરે મીણુલ બહારથી સતીત્વનો ડાળ કરી અંદરથી માંડલીકને ઢહાય છે એમ કહી તેને શીટગર અ પી તો જાતની નિદા કરે છે, મીણુલ બહારથી બની પ્રાણેશને વિનવે છે, વિનવણી નહીં માનતાં નાગાજી તેની કસોટી કરવા ઢહાય છે આખરે મીણુલ દારીને બહા, વિધા મહેશ્વર સૂર્ય અને ચંદ્રની સાક્ષી રાખી સોજન ખાંચ છે કે હુ બ્રહ્મ હોઉ તો મારો દેહ, વગર અગ્નિએ બળજે,

નહિ તો જુહું' બોલનારના માત્ર ગાળજો, બોલનાં શુ બોલાઈ ગયું
સ્વામીને આપ લાગ્યો મીથુલના મ્હોમાંથી શબ્દો નીકળતાજ નાગા-
જાણુનો દેહ બળી ગયો પતિનું અનિષ્ટ નહિ જોવા ઇચ્છતી સતી
બળવા તત્પર થઈ ત્યા અંતરિક્ષથી દૈવી વાણીએ કહ્યું કે

“સાહસ પુત્રી કાં કરે જીવન કરવા પ્રાણ

વાળા કુળને શરણુ જા, વચન એ સત્ય પ્રમાણુ ’

એટલે એભક્તવાળાનો પુત્ર ચ પક બનીશ લક્ષ્ણો હતો અને બનીશ
લક્ષણો માણુસના રૂધીરનું સીંચન કરવામા આવે તો સજીવન
થાય એવો દૈવી મંકેત હતો, હરી ! હરી ! ધર્મ નકટ જના પણુ
ઇશ્વર ઇચ્છાને માન આપો મીથુલરે વાળાને શરણુ ચ કી.

પ્રવેશ ૨ જો—કાથડાજીના દરબારગદમાં મેંઘીનો એકાંતવાસ.

નવાબખાદી મેંઘીના રૂપ સાગરમાં ઝેંકા ખ તા કાથડાજીજી
બલ્લાને ઇપકા દેતો પ્રવેશ કરે છે. મેંઘી તેને બનાવે છે. દાજીની
તથા મેંઘીની ઇશ્કમાજીથી ચીડાઈ મેંઘીનું નાક કાપવા ઇચ્છતો
માંડણુ જરો ધસતો આવે છે કાથડાજી માંડણુની બાકે બાયડી
બની જાય છે, મેંઘી અદર ચાલી જાય છે માંડણુ
કાથડાજીને મેંઘી સમજી નાક કાપવા જાય છે કાથડાજી
ગજરાય છે અચાનક માંડણુની ભવિષ્યની બૈરી એટલે કાથડાજીની
કુવરી તોફાન સાંભળી ત્યા આવે છે ભવિષ્યના ભત્ર્યારે કમા
ઇના અવતારમાં જોઇ ગજરાઇ દીવનને બાપુને તેડવા મોકલે છે
બાપુ ન જડવાથી દીવાન વિશે મોઢે પાછો આવે છે. દાજીની
હવે રહેવાનું નથી એટલે દીવાનને ખરી રચીની જણાવી દે છે.

માંડણુ મોંઘીને વગી દીવાન સાથે ખાનગી કરતી જોઇ મગજ તદ્દન ગુમાવે છે અને ખમ તેતો હદ કરી મોંઘી એમ મોટી ખોલે છે મોંઘી પોનાતું નામ મામગી બહાર આવે છે ગોટોળા ખુલ્લો થાય છે.

પ્રવેશ ૩ જો—એલક્ષનાગાને ત્યાં રચવામાં

આવેલો લગ્ન મંડપ

એલક્ષનાગાને આગરું ઉઠરંગમર્યા દેવતી પરણી રહ્યા છે તેનો આનંદ છતાં રહ્યો છે, ત્યાં સતી મોજુન પોતાના ભરથા-રના મળેલા દેહને કરડીયામાં લઇ આવી પહોંચે છે. એમનમજો તેને નિરનેજ જોઇ ગરમ છે વસ્તુ મિથિતિ એમ છે કે મીજુને એક વખત એમનમનાગાને સકટમાંથી મચાવી પ્રાણુદન દીડું હતું અને ઉપકારના બદલામાં વાળ એ મોજુન મગે તે પોનાતો જી પશુ આપવા વચન આપ્યું હતું આખરે એ પ્રનગ આવી લગો પશુ મોજુનની કડેના જીમ ઉપડી નથી નવોન પરણતા દેવ તીના હૃદયમાં તેનો માગણી સંમિળનાં શો વિચાર થશે એ વિચાર તેને કપાવે છે, વાળો વધુ શકાશીલ બને છે આખરે કરડીયામાં રહેલું સ્વામીનું ક્ષીર ખતાવો હું અભાગણીનાજ પાપનું આ પરીણામ છે એમ મોજુલ જણાવે છે. વરધોડીયાં પિયારને પગે લાગવા આવે છે ફોષમાને અચાનક આવેના જોડેને હૃદયેનો બનેનો કુવર ફોષમાને નમન કરી આશીર્વાદ માગે છે જીન હરવા આવેલી મોજુલના હૃદયમાં ઉઠરંગભર્યા દેવતીને જોઇ વજ્ર હાત થાય છે પાછી આની જવા તૈયાર થાય છે વાળો તેને આમલ

કરે છે તેના સંપત્તિ નિવારણ માટે પોતાનું સર્વસ્વ આપવા કહી
છે આખરે વાળાને તથા તેના કુમારને અત્યાગ્રહ જોષ

“શાપ કેરું નિવારણ તારાવિના ના કોઈથી

શાપ છે ટળનાર તારા પુત્ર કેરા લોહીથી

“ કેવો વિપરીત પ્રસંગ.”

મોઢળ છુટયું ના હાથથી પીઠી ભરેલું અંગ છે

આશા ભરેલા પુત્રને સહુ હૃદયમાં ઉછરેંગ છે

તોરણ હજી છે ખારણે ચોરી હજી બાધેલ છે

લગ્નને સ્થળ કલ્પાનું શું વિધીનો ખેલ છે.”

પિતાની ગભરામણ જોષ કુમાર પોતાનું શીશ આલેલા અતીથી
માટે પીતૃ ચરણે ધરે છે વાળે તેના શીશપર તત્તવા ફેરવવા
જાય છે મીણલના મોમાંથી આશ્રયના ઉદગાર નીકળે છે કે—

“બોલો બોલણ હાર બેવાળામા કયો ભલો

શીરનો સોપણ હાર કે વાઢણ હાર ધખાણીએ”.

બીર એભલવાળો વાળા કુળના ટેકપર પુત્રનું જગીદાર દઇ તેના અ-
શાભર્યા લોહીથી મીણલના નવામીનું શરીર સીધે છે, નાનાજણ
સજવન થાય છે પુત્રના વધથી બેદાયક્ષા હૃદયે વાળો આત્મબાત
કરવા જાય છે મીણલના સતીત્વપર અને એભલની ટેકપર પ્રસન્ન
મધ સાક્ષાત જમદયા પ્રગટ થઇ તેના પુત્રને સજવન કરે છે

અવેશ ઝ થો—કંથિડદાળનો ફરખાર ગઢ,

પુલ્કિનો ઉપયોગ કરવાથી તથા નવાળની તશરીર કંથિડ-
દાળ પામે હોવાથી માંડણબાઈનો નવાળીનું ટટુ ખેસી જાય છે
અને જોડાળા પ્રકરણ ખુલ્લુ થાય છે કંથિડદાળ માંડણને જખર

દક્ષીણી શુન્દેમાર હરાવી હંડની ચિહ્નામાં પોતાની મનગમતી મોશીને મેળવી બધા માંડણબાઈને પાણીસુ પકાવી દેહનીકાલ કરે છે.

પ્રવેશ ૫ મો—જીનામઠ પાસેનું જંગલ.

દેવી મીચુલ તથા નાગાજીયુ પોતાની માતાના અરધીને બધા કાશીએ જવા નીકળ્યા છે, તે આ સ્થળે જળાશય હોવાથી ટીમણુ કરવા શેઠાય છે વળાવીયાનું ટીમણુ બાદ માંડણીકનું એક બીખારીને પચુ શરમાવે તેવી દુઃખદ કુર્કામાં દેવી નાગમે આપેલા શાપનું સ્મરણુ કરતાં નીકળતુ હૃદયમેદક પથાતાપ બાદ વળાવીયા પાસેથી બીખ માગી પેટના પોપણુ અર્થે શેઠભાનો કટકો મેળવે છે. બાદ માંડણુનું આવતું માંડણીકને ઓળખી તેને પોતાની દુઃખદ સ્થિતિને સાથીગાર થવા માટે કહેવું મતલબી નોકશોની પીઠાન માંડણુના નફટ નિર્વજ અને નિમકહરામો ભરેલા ચબ્દો સાંભળી માંડણીકે ઉશ્કેરાઈ તેનું ખુન કરવું ખુનના અવાજપર દેવી મીચુલ તથા નાગાજીયુનું આવતું માંડણીકને ઓળખી શાન્ત વન આપવું બાદ સુસ્તાન મહમ્મુદનું આવતું માંડણીકને રાજદ્રોક માટે કેદ કરવો મીચુલની આજીજીથી ન્યાયી અને દયળુ સુતાને માફી આપરી પરતુ પોતે હવે જીવતા નથી મામનો એમ કહી માંડણીકે આપઘાત કરવાની કાશીએ કરવી દેવી નાગસનું પ્રગટ થવું અને ભવિષ્યમાં તુ વીરની મચુનામાં મચાઈ નામના મેળીક અને અતે તારા માટે આ સ્થળ છે એમ કહી શાન્તાન કરવું.

સીન દ્વાન્સફર-સ્વર્ગનો દેખાવ

ડોપ.

स्मृति.

સ્વામી શ્રી ગૌરિનદન જગ વદન
મંગલમય નાથ તવ શુભ સ્મરણ
દેવ દેવ મંગલકર જગ પ્રાતા
દેને દીન બાલને શરણ સુખ કરણ સ્વામી

ખાળાએ—

દિ યદ્દેશ અમ ઉજવળ કરવા
 કરારે ઉગશે દિવ્ય પ્રભાત દિવ્ય પ્રભાત
 અંધકારના વાદળ ભેદી
 ચંદ્રકુળમણિ દીનમણીના સુભુજ ક્યારે નાદ
 બસી નાદ
 દેશ દેશની મધુરી મૈયા દિવ્ય અમારી ભારત ભુમી
 સુર મુનિવર યુગ યુગ પોષાયા
 જેના ચરણ સરોજ ચૂમિ એવી અમ જનની
 જગ વિખ્યાત ભારત માત-દિવ્ય

भीष्ट-संपीयो—

ભાવ ધરી ખેડેની ચાલે ચાલે ભગવતીના પારે
પૂજન કરીએ નિર્મળ મનથી ભવ સિધુ તારે ॥ ભાવ.

કુમ કુમ કેસર ચ દને કદ્યાણી પૂજય
 આંગણે સિદ્ધિ સ્વર્ગની સંસારે પથરાય.
 બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી માત અમારી
 વેદો વખાણે મા શક્તિ તમારી હા.....રે.....ભાવ.
 નાગલ-મીણલ-

ધન ભાગ્ય મારે આગણે આવ્યા.

સોરઠના શીરતાળ

વધાવો રાજ કુમ કુમ થાળ ભરીને આજ

ચંદ્ર સૂરજ સમ તપો અવિચળ

જગમા તાર તાજ

અન્ન દાતા તારી જીગ જીગ કીર્તિ

પ્રસરે મહાગજ—વધાવો

નાગલ—સોરઠ તણા સુખા અમારે આગણે આવ્યા

સોના તણા સુરજ ઉગ્યા અમ અતરે ભાવ્યા

ગિરનારના આધાર મારા ધામ દિપાવ્યા—આં

મીણલ—

૩

કરીએ ના વિશ્વાસ કાયા માયાનો કદી

મૃગજળ કેરા મોહ શા લાગ્યા તને માડલીક

ચીર જીવી નથી તારી અમર નથી કાચારે

ઘડી બે ઘડી માટે શુ બગાડે મતી

બગાડે મતી તું શાને જીનાગઢ પતી—ઘડી.

રૂપે રંગે શુ લોભાણે ભરમે કર કા જીલ

રૂપે રૂડાં રણીઆમણાં પણ એ શીમળાના ફુલ.

મોઘી—

૪

હાથ હુંતો હારી ધરવાળા ગમારથી
 જૂંડા ભરથારથી આવા સંસારથી.....હાથ.
 સોનું નાણીને મેતો સંગ કર્યો તારે
 કર્મે કથીર મજબુત સળથું છું ત્યા થી..... હારો
 પહેલાં હું નાણુતી કે જાતે હી કારશે
 આતો એવા ને એવા રહ્યા શ ખભારથી.....,હારી

માંડણુ-મોઘી-

૫

ખોલો ખોલો પ્રીતમણ ખોલો પ્રીતમણ
 પાછા મને શુ સતાવશે
 પ્રીતે રીતે મને જો રીઝાવશે
 “એમકા,
 મને હીરા મોતીથી મઢાવશે
 “હા બાઈ હા”
 જો જો ખોટા જહાનના જતાવશે.....ખોલો.
 કારભારણુ કામણુગારી હું.
 કારભારી કામણુગારો હું
 ભરે સત્તામ લોક હજારો
 સોનાના અસ્તરા બનાવી મુક આપું ગામ
 નાતીલા પશુ કણુલ કરે ધારતી ભરેલુ કામ
 જો જો હરખે હડકથ થઈ ન જશ.....ખોલો.

બેગમ-સાહેલીઓ—

૬

રસબીની મૃદુલ સુકોમળ બાળ
મંદીર મદન તણાં આવે
રૂઠા હમ ભૂવન શોભાવે એ હંસી સરોવર આવે
કુસુમ કુસુમ મધુ મધુરાં ભરવા કળી કળી ફેરવવા
મદનરાજને વહાલે વધાવા રતી રંગે મન ભાવે આવે
હંસી સરોવર આવે

બેગમ-સાહેલીએ —

૭

અલી ગાલો ગુ ામ તુલ્ય તારા સભાળ જરી બાળા
લોગી મધુ ર ને લોભાશે
ધુબન આશે આવશે પાસે
“એમ.....હા.

રસિલાની લુટાશે પુલમાળા સંભાળ જરી બાળા
ભાઓ ખેંડેની મને ના સતાવશે!
સ્મીત પુષ્પે વહાલમને વધાવશે!

થા કઠ આભૂષણ થા

જા જાણી જાણી તને જા

ઠખ દેશે ગાલે એ રસાળા સંભાળ જરી બાળા

બાદશાહ-બેગમ-સાહેલીઓ—૮

આવો સાહેલી આવો કુસુમાયુધ લાવો

રસરંગથી આનંદથી ઉછરંગથી

આ મન ઉપવનના રસીક જમરને શીક્ષા આપવા

પુલોના બ'ધન લાવો અંગે અંગે બ'ધાવો
પુષ્પોના શર વરસાવો

અલખેલાને અકળાઓ

પ્રેમદા પ્રેમી જીવન પ્રાણ

આ બ'ધનની મીઠી લહાણ

સુખની ઘડી સાહેલડી

આ કુસુમ દંડના મેંપટ પ્રહારે શીશ્વા આપવા

મોઘી-હજમડીઓ— ૯

મદધેત્રી ખડેન મોઘી મદમાની તારો ચાલ

અલખેલા પણ મોઘેરા લટગા લાલ

ગુલાબી ગાવ તારા શા નયનના ઇસારા

જુવે જે કોઈ સામે તો તો તરત મોઘ પામે

પાછા ન જન્મ પામે રોકાઈ રહે સ્વધામે.

વાહ જામી મજાની શી જેડી કમાલ

જેની જેડી કમાલ (૩)

માડણ-મોઘી— ૧૦

રંગ જીના ગસરાજ મારાશ્યામ

ખૂબ જેલો તદવાર કરો શત્રુને સહાર

સૈનીકોના સરદાર ધરો હામ—રંગ

એતો યુદ્ધર્તુ છે કામ

નહિય આપનુ એ ગામ

કરો દેશરીઆ કથ ધરો સ્વર્ગતણો પથ
કારભારીના હમામનું ધાસ્તી ભરેલું કામ

અંક ૨ બ્લે.

હરખારી—

૧૧

આનદ આનદ આજ ગાઓ
નૃપવરની યશ કીર્તિ
જગમા અવિચળ થાઓ
વિજય વધાર્ધ રહો જગ છાર્ધ
અમલ વિમલ આ અમપર
અચળ છત્રપતિ તવ રહો
તપો તેજ સુખી થાઓ

રાણી—

૧૨

હઉ હુ દોષ કોને હા સમયની જ્યા બલિહારી
સમયની જ્યાં બલિહારી મનુષ્યની ત્યા છે લાચારી.
હતો અમ દેશ આને જ્યાં પ્રભુ અવતાર પણ લેતા
અરે આ દેશ એનો એ સમયની છે ગતી ન્યારી
અમારા દેશનાં ચેતન અમારાં તેજને ગૌરવ
અકાળે હાય કરમાયાં હજીએ શી થનારી છે.

રાણી—

૧૩

વાત જરી વાંચી બુઝેને ઈતિહાસમા
ખુવાર થાશે પરનારના વિલાસમાવાત,
સીતા સતાપી રામ રાવણ દોળાણો

દ્રૌપદા દુભાવી દુર્યોધન દબાણે
કીચક મહા પાપી સૈરધી સતાપી
ગયો હોનાઈ કાળની હુતાશમાવાન.

સાખી

પરનારીની પ્રીતથી વિષમ વિષની ખાંણ
ઝેર રંગે રંગ વ્યાપશે પ્રીતમ ખોશો પ્રાણ
સ્વમિન્ પસ્તાશે ખના ખુબ ખાશે
રૌરવ નકે જાયો વાત વઠશે તમારો વિશ્વાસમા
હારે અત આવશે જગતથી કહવાસમા.

નાયકા—

૧૪

ખુને જીગરકો પીતે હે, બસગમમે તેરે ચાર
શહેરે ચમનમે ફીરતે હે બસગમમે તેરે ચાર
મય છુપકે છુપકે રોતી મુ અમુખોસે ઘોતી
વો કહાં ગયો મેરો મોતી મોની બીના ના સોની
બસ ગમમે તેરેચાર—ખુને

હીલ ઉસી કુ દીજીએ દીલદાર ચારકો
કયા હીડુ કયા મુસલમા કદરદાન ચારકો
મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઈ મેય પલગસે નીચે
પડ ગઈ વો કહા ગયે મેરે ચારે
મેય અગ્નિ જેસી જલગઈ બસ ગમમે તેરેચાર—ખુને

મોંઘી-માંડણ-

૧૫

ફરમે કુટેલા ઠરવાનુ છે ના એકે ઠામરે

મનડાના મેલા લાલચમાં ભુલ્યા સર્વે લાનરૈ
 રહેવાના ખોયાં સર્વે ગામરે
 રખડયા રણવગડે અરે ઈનજત થઈ લીલામ
 નસીબ દેવી તાકડું છે ધાસ્તી ભરેલું કામ
 રખડાવી સાથે રૂડી નારરે (૨)
 આખર હુઝમના હુઝમરે (૩)

શ્રીખીઓ—

૧૬

વીજ ચમકેરે મેઘ ગાજે ધનધોર
 ભીંજે આછી આછી સાલુડાની કોર
 રે રાજ બહેલા આવોરે
 મોર ટહુકેરે માઝમ રાતના ટહુકે છે પેલા મોર
 અમારા હૈયાં ચડાવે ચકડોળરે—
 ભર જોખનમા એકલી ખાળા ખાળે વેષ
 હૈયા સુના બહાલમા સુકી ગયા શુ વિદેશ
 વિજલડીરે ઉભી જો રહે તો બહાલમને કહાવું
 એક વાતલડી જો.

સજની સલુણાને એટલુંજ કહેજો કે
 તમ માટે આળી મેતો જાતલડી જો.

અ પક—

૧૭

સુવાસની મીઠી મળ લેવા અડી લલચાય
 કેતકી ચાંખડી ખોલજે મધુકર શુ જન પહાય
 શુભળર શુભાખ્યાં આ અહીં મન્દ મન્દ ડાલે

બુલતાં તરૂની ડાળે મેના મધુર બોલે
 શાં પ'ખી હળી મળીને બેઠાં
 વળી વાવ પરસ્પર કહેતાં
 એના ગાન તાન લાગે મીઠાં
 કળીઓ હૃદયની ખોલે—ગુલબર.

૧૮ કી-રૂખીઓ—

૧૮

ચલ રૂખી ચાલ ચાલ ને હતાવળી
 આમ ચલી શાને બની તું બેભાકળી
 અધીરીને આકળી અધીરીને આકળી,
 હૈં તુજને શું થાય
 હુંથી કાંઈ ન કળાય
 હીસે શાને કરમાતી ચ પાકળી

અંપક—શું એ ચ પાકળી.... . હા ચ પાકળા—આલ.

દાણ—મોંઘી

૧૯

ગોરી ખીરેથી આવો જરા આંખ તો મીલાઓ
 હુંતો તન મન ધન વારી જાઉં તુજપર કુરબાન
 અરે જાઓ દાણ જાઓ આમ શાને સરમાઓ
 શાહજાદી કરો શાહી હું છું આશક હીલબન
 ખ્યારીને પ્રીતે મનાવો પહેલા જરા ખ્યારીને પ્રીતે મનાવો
 રંગે રીઝાવો.

ઝાંઝરને ઝુમણે મઢાઓ

શામળીયા ઝાંઝરને ઝુમણે મઢાવે .

જાઓજા જાઓ.....આવોજા આવો.....ના

"ભમરનું બાણભરી માથલ તે' હરી નાંખ્યોં
 " જ છેલ ન દેથો દાણ રાખોજી હરે રાખો"
 "તોંશ સમ તે' સહુથી પાળી પાળી કરી નાંખ

જનકીઓ—

૨૦

કંકુ છાંટી કઠોલરી મોકલો
 માંહી લખજો રહેછે નવાળ
 માણેક સ્તલ રાપીઓ,
 શબ્દ બકતો ભંટો લઈને આગશે
 હીરા માણેક મોતી અપાર—માણેક
 બેટી આપીને ઘેરને પામશું
 ચોદી ચોક્કણ રોશે જમાળ

સચીવજી સાલગો.

ભેઈ લેજો બાળત થઈ આમ છે
 દાણ કરતા ધારતી ભર્યું કામ
 ગે.ટાગો ભારે થયો.

અંક ૩ જો.

પનિકારીઓ—

૨૧

ચલરે ગાગર ચલરે ગાગર જમનાજી જમજો
 જમનાજી રળીયામણારે ગાગર ધુમે—ચલરે
 સાસુ સરુશ તો મારા દિવસે ન દેખે
 જેઠ જેઠાણી કેણુ લેખે (૨) ગાગર ધુમે—
 પશુયો મારો તો પીટયો ઉંઘનો છે એઠી

હુલી નજીકને પળે મેલી ગાગર ધુમે
 પાડોશી છેલ કોઈ કુંવર કનેયો
 વારી જઈ ખંસીનો બજધઓ ગાગર ધુમે—
 દાણ-માંધી—માંડણ { ૨૨
 કુંવરી—દિવાન }

અરે વાહ કાથડદાણ આળે ભારે કરી (૩)

આવું શોભિનાભા તમને

અરેજા મુરખપાણ માને બહાલી કડી (૩)

આવું ભાળ્યું નાભા જગમાં

અરે ભા.....હવે રાખ

ભાપુએ રમખાણ જગાવ્યું

આવું માળું ક્યાંઈ ન ભાળ્યું

બન્દા નવલી નાર જીઓ દેહાર

છેના સાર આ રકઝકમા

વાહ દાણ . . . જીત્યાખાણ

દુરથા પાણ બન્ને રાણ

વાહદાણવાહદાણ.

કંચનીઓ—

૨૩

હઠ છોડ સખીચલ સગ મેરેતો હે પ્રીજમે કાનુબુલાવત હયે
 નહીં તુમ ખીન વાકો ચયન પરત નહીં આન પાન કમ્બુ
 ભાવત હયે

મોરમુગટ નહીં પહેનત હય નહીં અગ મુગધ લગાવતહયે
 નહીં ધેન ચરાવન ભત સખી મોહિ ખંસી નાદન ભાવત હયે

કયુ એસો હીયો તેરો કઠીન જાયો તોહો લાજશરમ
 નડી આવત હયે
 બકો ભોગીજન ધ્યાન ધરત પ્રજ્ઞાદિક પાર ન પાવત હયે
 તોરી પ્રીતમે ભુલગયો પ્રભુતા લક્ષ્મીરવો માફ કરાવત હયે
 એક બાતન ગુઠ કહુ સગનિ અબકયા ઇતના તરસાવત હયે
 પિયા માધોસે બેગે મીલો પ્યારી વોતો તેરોહો નાજ
 ઉઠાવત હયે.

ચંપક—

૨૪

ભે મરણ એ જીંદગીની છે અરે છેલ્લી દશા
 તો પરાયે અર્પવામાં આ જીવનના મોહ શા
 ખીલી ખરી કરમાય છે પુખ્તો મુકે પલ્લુ વાસના,
 અમર નરતો તે ખરા જે અમર કરતા વાસના
 મારા તમે પરમાત્મા હું છું તમારો આત્મા
 પરમાત્મને શરણે જતા કૃતકૃત્ય થાતો આત્મા
 મોંઘી-દાજ— ૨૫

પ્યારા પ્રિયતમ રસરાજ અમને આજ રીઝાવો
 સ્વટકાળી લલના કાજ સૌ શણગાર મગાવો
 સાચી સાડી ચોળી લાવો પટલુના પટકુળ મગાવો
 હોરા મોતી ટાંકી પટકુળે પાડી લાત કસમીકાર મુઠાવો
 લાઠ લડાવું તમને શાશ્વી જે માગો તે આપું આશ્વી.
 હોંસે સ્વામી મારા મનડાના પુરો કેઠ

મોંઘી હાઉસ બધાવો

સમાપ્ત.

જાહેર ખખર.

બીએ લખેલાં પુસ્તકો શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજનો મુ
ખ્ય હેતુ થી મળશે, માટે જેઓ સાહેબને જોઈતાં હોય તેને
ચોક્કસ ઠીકાણે મંગાવી લેવાં. પી. પી, થી જોઈલવામાં આવશે.

ચોપડીનાં નામ	કીંમત	ચોપડીનું નામ	કી
૧ બેધારી તલવાર .	૦-૪-૦	૨૦ ગ્રનદર મેના . .	૦-
૨ ધર્મચિંત વિશ્વામિત્ર	૦-૪-૦	૨૧ જોહરે શમશીર ..	૦-
૩ ચરોજની	૧-૪-૦	૨૨ શ્રી જયમતી ...	૦-
૪ પરશુરામ ...	૦-૪-૦	૨૩ ઉર્વશી-પુરુરવા ..	૧-
૫ ધન્વાન્તરી ...	૦-૧-૦	૨૪ કનક કેશરી ...	૧-
૬ સરસ્વતીચંદ્ર ...	૦-૧-૦	૨૫ વિશ્વપ્રેમી કલાપી	૧-
૭ સતી તોરણ ...	૦-૪-૦	૨૬ અમર લક્ષ્મી	૦-૪-૦
૮ પુત્રાન્ત મુક્તીકા	૧-૪-૦	૨૭ પીપા બાવત ...	૧-૪-૦
૯ મતી રામચંદ્રી ...	૦-૪-૦	૨૮ હોયલ પદ્મણી ...	૦-૪-૦
૧૦ સુખે કુમારી ...	૦-૪-૦	૨૯ જેમલ તોરણ ...	૧-૪-૦
૧૧ રત્નદેવ સેના ...	૦-૧-૦	૩૦ બીરબાન બાદશાહ	૦-૪-૦
૧૨ '૧' માંડવી, ...	૧-૪-૦	૩૧ પતિથુ સાગર ...	૦-૧
૧૩ હનુમાન	૦-૪-૦	૩૨ રાજ લીલા ...	૦-૧
૧૪ સદાસ	૧-૧-૦	૩૩ મહાત્મા ચન્તાનુ	૦-૧
૧૫ શ્રી બક્ષિતવિજય	૦-૪-૦	૩૪ માલવિખામિમિત્ર	૦-૧
૧૬ સુરેખા દરજી . .	૦-૪-૦	૩૫ વીર દુર્ગાકાંસ ...	૦-૧
૧૭ નાગર બક્ષ	૦-૪-૦	૩૬ રતી મજરી લીન્દી)	૦-૧
૧૮ નીલમ માણેક .	૧-૪-૦	૩૭ મહાશ્વેતક કાદમ્બરી	૦-૧
૧૯ ચોગકાંચા ...	૧-૪-૦	૩૮ રાગ સંભાળ ...	૦-૧
		૩૯ મસાર લીલા ...	૦
		૪૦ સેવકધર્મ ..	૦-

નકુલાઈ કાલુલાઈ શાહ.

માલેક—શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ,

